Library of the
PACIFIC UNITARIAN SCHOOL
for the MINISTRY
Berkeley, California

XXXV. évf. Cluj-Kolozsvár, 1925. December 12. szám.

UNITÁRIUS KÖZLÖNY

A VALLÁSOS ÉS ERKÖLCSÖS ÉLET ÉBRESZTÉSÉRE
KIADJA A DÁVID FERENC EGYLET

Alapitotta: Dr. BOROS GYÖRGY.

A D. F. E. közgyülése.

Impozáns keretek között, nagyszámu közönség jelenlétében tartotta meg a D. F. E. 41-ik közgyülését f. év nov. 21-én d. u. 4 órakor az unitárius kollégium disztermében. A közönség soraiban ott láttuk helybeli és vidéki vezető embereink és tagjaink nagy számát. A gyülést a teológusok énekkarának kifogástalanul előadott darabja nyitotta meg, mely után Katona Ferenc keresztur-köri espéres mondott magasszárnyalásu imát.

Megnyitót dr. Boros György ügyvezető-alelnök mondott, melynek teljes szövegét ilt közöljük:

Mélyen tisztelt Közgyülés!

Most esztendeje örvendeztünk, hogy negyven évig foghattuk az ekeszarvát és hinthettük a magvakat a néplélek talajába. Már akkor is némileg elhomályosult volt ünnepünk egének a horizontja, mert elnökünk báró Petrichevich Horváth Kálmán nem volt közöttünk gyengélkedése miatt. Most velünk van az irása s ebben sem telik örömünk, mert bucsuszavait tartalmazza: „Ezennel lemondok a D. F. E. elnökségéről és kérem jelentse be a D. F. E. közelebbi közgyülésén betöltvén helyemet. Örömmel töltöttem be mindig tisztemet és nagy megnyugvásomra szolgált, ha valamit tehettem az egylet érdekében".

Van-e közöttünk valaki, aki fájdalom és szomoruság nélkül gondolhatna a munkalehetőségétől, a vezetés lobogójától, a mindenkit szeretetre buzditó bölcs tanácsoktól megváló férfiura. Ha a költő képzelete festeni tudott aranyembert, a mi kis unitárius körünk a valóságban látta és élvezte az elvonult elnök személyében. A modern kornak s mindeniknek is akadt [illegible]

Unitarian school for the ministry
Berkeley
California
America

buzgók között, hol a sirók és jajgatók mellett. P. H. K. jelenlétében mindenki érezte a szivemberből szétáradó melegséget, jóindulatot, az örökös megbocsátást és a mindig áldozó szeretetet.

Határtalanul fáj nekem, hogy testében esett bénulás miatt el kellett vonulnia tőlünk, mert azt az egységesitő szeretetet soha sem becsültük volna meg jobban, mert soha sem volt nagyobb szükségünk az együttérzésre, egymás szeretetére és megbecsülésére, mint a mai időben.

Az erkölcs alapján szervezett vallásért vágyakozó társaságnak, a Dávid Ferenc Egyletnek, sohasem volt nagyobb szerepe, mint ma, amikor egészen a magunk egyéni erejére, hithüségére és áldozó munkájára vagyunk utalva. Azért fáj nekem, hogy elnökünket nélkülöznünk kell az uj időszak kezdetén. Ő lett volna az az aranyhid, melyen mindenki szivesen ment volna utána egy uj, egy messze jövőbe inditó egységesitő munkára.

Abban a minőségben, amelyet most egy éve rám biztak, nélküle nem érzem jól magamat. Keresem a nagy lelkeket, vágyom az üditő forrásvizre és szemlélem a forrás fölötti hegyeken elterülő erdőséget. Benézek közétek székely-magyar unitárius testvérek és kérdezem van-e közöttetek, aki levezeti a magasból és szétszórja itt alant az éltető és tápláló vizcseppeket.

Midőn 1900-ban, épen 25 éve elfoglalta elnöki székünket ilyen tanáccsal szólt: „A magasban kell tisztulniok s onnan kell alászálljanak a jó példák, hogy mindnyájan gyönyörködhessünk a fellegek mögül kitörő napsugarak áldástszóró melegénél".

„Nem nagy dolog hölgyeim és uraim! Csak legyünk családi életünkben és a közügyek kezelésénél mindig olyanok, hogy azon senki fia méltán meg ne botránkozhassék és akkor részben eljutottunk a parthoz, ahová evezni akarunk".

Tiz év mulva, egyletünk 25 éves ünnepén visszatekint a multra és igy szól: elvetettük a magot, melyből csemete lett és itt-ott terebélyes fává növekedett, melynek árnyékában már most sok hivő lélek megtalálja lelkének nyugalmát és a támogató, biztató szózatot további küzdelmeihez az életben. Munkásságunk nem volt meddő, ebben megnyugodhatunk. Csak haladjunk előre, nem csüggedve. Kitartás, buzgóság csodákat mivelhet.

Bucsuzó elnökünk a kitartásban és buzgóságban gyönyörü példát adott nekünk. Aki aggódó lelkébe gyógyitó gondolatokat akar bevinni, olvassa el bölcs gondolatait; aki áldozó készségben lankadoz, hallgassa meg elnöki beszédei csattanóját: a D. F. E. perselye ki van téve, járuljanak hozzá, én 50 koronát teszek bele. Ezt igy gyakorolta évről-évre s ha már áldozatairól akarunk tudomást szerezni, nézzünk be kollégiumunk évi értesitőibe.

Szeretnék még sokáig időzni e nagy és nemes lélek napsugarában, de elnöki tisztem más térre is hiv. P. H. K. a zsuki kastélyban is a miénk marad s hiszem, hogy bölcs gondolatait lapunkban többször fogjuk olvasni.

Köszönjük, hogy 25 évig vezetett. Kérjük, szeresse a D. F. Egyletet ezután is. Sokáig éljen!

Ügyvezetői tisztemben igyekeztem megfelelni a közgyülés becses megbizásának nemcsak itthon, hanem külföldi utaimban is. Jól esett lelkemnek, hogy az angol és amerikai unitáriusok pezsgő egyháztársadalmi mozgalmai hatalmas eredményeit látva és hallva, a mi törekvéseinkről is beszámolhattam. Hogy fárasztó küzdelmeink vannak, azt már a müvelt világban mindenütt tudják, de hogy a kicsiny unitárius egyház kebelében már nemcsak a hivatásos férfiak, hanem a férfiak és a nők is korkülönbség nélkül munkálkodnak hitünk erősitésén és életünk nemesitésén, azt boldogan mondhattam el.

A Dávid Ferenc-név Amerikában s Angliában is családi név. Amerikában számos könyv foglalkozik hatalmas munkásságával. Jelleme és küzdelme buzditólag hangzik a legtávolabbi helyeken is.

Különösen nagyrabecsülik székely népünk hithüségét. A gazdag amerikai tud és szeret áldozni, de midőn hallja, hogy egy székely kisgazda családja milyen szolgálatot teljesit a templom körül s az eklézsiában, elismerését és tiszteletét nyilvánitja.

Legjobban akkor éreztem magamat, mikor Amerikában a nők szövetsége gyülésén rámutathattam a mi nőink lankadatlan fáradozására. A londoni nők gyülésén fájó szivvel vettem részt feledhetlen jóltevőnk, leányaink anyai jóbarátja Tagart Lucia urnő gyászünnepében, 88 éves korában hunyt el hazánk, nemzetünk és egyházunk nagylelkü és nemes érzésü barátja.

Hazai utaimra gondolva, örömmel és némi büszkeséggel emlékezem meg a Marosi-egyházkör belsőasszonyairól és ottani vezető nőinkről, akik kérésemre összegyültek Marosvásárhelyt és megalakitottuk a D. F. E. marosköri unitárius nőkszövetségét dr. Sárkány Miklósné urnő elnöklete alatt. Remélem, hogy hasonló mozgalom indul meg másutt is, ahol szükséges, de nőink évi munkásságáról a közgyülés külön jelentést fog hallani.

Még csak azt szeretném valóra válva látni, hogy ifjuságunk is minden községben szervezkedjék. Gyönyörüség látni a mi ifju legényeinket és leányainkat. Öröm hallgatni szép éneköket. Mi már megküldöttük részükre a munkatervet. Siessenek a D. F. E. lobogója alá. Fogjanak kezet és készüljenek a férfikor nagy feladataira.

Nagy, nemes és istenes hivatás vár ránk t. tagtársak bárhol jelenünk meg. Összesitett erővel kicsinységünk naggyá nő, gyengeségünk erővé fokozódik.

A megnyitó elhangzása után főtitkár felolvasta az Egylet központi választmányának f. hó 19-én hozott következő javaslatát:

A választmány javasolja a közgyülésnek, hogy a Br. P. Horváth Kálmán ur lemondásával megürült elnöki állást töltse be. E helyre a maga részéről egyhangulag Br. P. Horváth Arthur egyh. tanácsos, Küküllő-köri felügyelő gondnokot ajánlja, akit nemcsak neve és családi hagyományai, hanem egyházunk életében már eddig

is kifejtett buzgó és eredményes működése is egyaránt érdemessé tesznek erre az állásra, akitől épen ezért bizton remélhetjük, hogy egyletünk további fejlődését és sikeres munkálkodását a maga részéről a legnagyobb erélyel és odaadó buzgósággal fogja elősegiteni.

Miután a közgyülés a javaslatot egyhanguan elfogadta, elnök kijelenti, hogy a D. F. E. br. P.-Horváth Arthur urat elnökévé választotta. Közgyülés az uj elnököt küldöttségileg hivta meg, ki rövid idő mulva a teremben megjelenvén, zugó és hosszantartó éljenzés között foglalta el elnöki székét, tartalmas beszédben vázolva a feladatot, amely az Egyletre kulturánk és egyházi életünk fejlesztésében vár.

Ezután dr. Szentmiklósy Lászlóné, Pakey Márta urhölgy tartotta meg: Quo vadis? cimen nagyhatásu, a meggyőződés erejétől hevitett felolvasását, rámutatva társadalmi életünk nehány szomoru jelenségére s kiemelve az ezeken való segités lehetőségének módjait. A felolvasást a közönség lelkes tetszésnyilvánitással honorálta s Lőrinczi István kereszturi hittanár és tb. esperes felszólalásában külön is méltatta annak kiemelkedő érdemeit.

A jelentések során először a főtitkár olvasta fel következő jelentését:

Tisztelt Közgyülés!

A Dávid Ferenc Egylet 41-ik évi működéséről a következőkben van szerencsém beszámolni:

Egyesületünk az elmult évben is igyekezett kivenni a maga részét az egyháztársadalmi épitő munkából. E jelentésnek nem lehet a föladata, hogy részletesen felsorolja azt a munkát, amely az elmult esztendőben is a Dávid Ferenc Egylet lobogója alatt folyt. Az Unitárius Közlöny „Egyleti élet és munkásság“ c. rovata bő anyagot nyujt mindenkinek a betekintésre, aki érdeklődik a részletek iránt. Ez alkalommal tehát elsősorban a kiemelkedő mozzanatokat kivánjuk megjelölni. Ezek között elsősorban a központi egylet működésére kell reá mutatnunk. Kolozsvárt az Egylet központi választmánya 7 ülésen tárgyalta az egyesületi élet felmerülő fontos ügyeit. Ezek közül említést érdemel a törvényszéknek az a döntése, hogy a D. F. Egylet, mint az Egyház kebelében működő Egylet — nem lévén külön jogi személy, nem is kell kérnie alapszabályai módositását. E döntést az U. K.-ben szóról-szóra lenyomattuk. Sajnos, azonban ennek ellenére sok helyt akadályozták. Több helyről, de leggyakrabban a háromszéki körből állandóan érkeznek panaszok, hogy a hatósági közegek okvetetlenkedő erőszakoskodása teljesen megbénitja az egyesületi életet. Állándóan kivánják a belügyminiszter által jóváhagyott alapszabályok felmutatását s az általunk felmutatott törvényszéki végzéssel nem elégednek meg. Ugy látszik e tekintetben valami ujabb intézkedésre lesz szükség, hogy végre valahára zavartalanul tudjuk végezni munkánkat.

A másik nevezetes mozzanat volt a mult évben, hogy Dr. Boros

György ügyvezető alelnök ur önként és saját elhatározásától indittatva ez év jan. 1-től kezdve megvált az U. Közlöny szerkesztésétől, melyet tőle a választmány megbizásából egy 4 tagból álló szerkesztőbizottság vett át. Egyletünk választmánya jegyzőkönyvében külön is méltatta és megörökitette Dr. Boros Györgynek e lap szerkesztése körül 38 esztendő fáradságos munkájával szerzett nagy érdemeit.

Hogy az uj szerkesztőbizottság miként végezte munkáját, arról mások kell, hogy kritikát mondjanak. Egy pár körülményre azonban föl kell hivnom a közgyülés figyelmét. A szerkesztőbizottság nagyon érzi a nehézségeket, amely e lap szerkesztésével együtt jár. Ez a nehézség, mely ennél a lapnál egészen speciális természetü — a következő. Ha az Unitárius Közlöny teljesen néplappá alakul át, am'nt ez eredetileg is tervezve volt s amit ma is sokan kivánnak, akkor nehezen töltheti be azt a szerepet, amelyet eddigi formájában az unitárius intelligencia összetartása és egyházunk érdeklődésének ébrentartása érdekében végzett. E kétféle s egymástól meglehetősen különböző föladat megoldása egy havonkint egy ivnyi terjedelemben megjelenő lapnál — szinte megoldhatatlan. A lap hiányainak pótlására időszakonkint megjelenő nagyon olcsó, tisztán a nép vallaserkölcsi életének és nemes szórakoztatásainak céljait szolgáló füzetek megjelentetését tartjuk kivánatosnak. Vajha ilyen módon még közelebb férkőzhetnénk hiveinkhez.

A választmány szept. 30-án tartott ülésén vettünk hirt Br. P. Horváth Kálmán főgondnok, nagyérdemü elnökünk lemondásáról. Az ő elnöki érdemeinek méltatásáról már hallottunk az ügyvezető elnök ur elhangzott szavaiból. De itt kiemelendőnek tartjuk azt, hogy Br. P. Horváth Kálmán a mi szemünkben az igazi keresztény jellemnek a mintaképe. Az ő tevékenységében és egész élete folyásában az evangélium szavai nem maradtak kenetteljes frázisok, hanem élő és cselekvő valósággá váltak. A sziv jósága és melegsége a bensőséges, aggodó és mindig tevékeny szeretet, melylyel viseltetett ez Egylet, de minden más egyházi és társadalmi intézmény ügye iránt — kivételes jelenség. A rendithetetlen és mélységes hit, amely ennek a jó embernek irásban is megjelent „Gondolataiból“ az élet nehéz és sujtoló megpróbáltatásai között is kicsendül, a cselekvő áldozatkészség, mely mindig megnyitotta erszényét a közjó munkálására — olyan példája főurainknak, középosztályunknak, de népünknek is egyaránt, amelynél különbet unitárius ember elébe nem állithatunk. Nekünk ilyen és csakis ilyen vezetők kellenek s ha ilyeneket találni nem fogunk — jaj nekünk.

Ezek után térjünk reá a tulajdonképeni egyesületi munkára. E munkának kétségtelenül mélyreható nyomai vannak mindott, ahol folyt. Sajnálattal kell azonban kiemelnünk, hogy vannak egyházközségek, sőt egyházkör is, amely még mindig nem jutott el az egyesületi élet nagy jelentőségének felismerésére. Komoly az elhatározásunk, hogy jövőben az olyan egyházközségeket, ahol az egy-

házlársadalmi munka teljesen pang, minden eszközzel és módon segiteni, támogatni és buzditani fogjuk, hogy a régi rossz állapotok megszünjenek.

A kereszturi, valamint a felsőfehéri-köri jelentés egyaránt panaszolja, hogy a köri egylet vezetősége kereste a kapcsolatot az egyes egyházközségekben dolgozó egyletekkel, de ezt igen sok esetben nem tudta megtalálni. Hogy ezen jövőre segitve legyen s hogy egyletünk életét szerves, egyöntetü és rendszeres müködését biztositthassuk, közzétettük az Unitárius Közlöny legutóbbi számában uj munkatervünket. Ha ezt végre tudjuk hajtani, akkor Egyházunk a Dávid Ferenc Egylet müködésében egy olyan támaszt talál, amelynek fontossága és jelentősége egyenesen megbecsülhetetlen. *E munkatervre, ennek végrehajtására ez alkalommal különösen felhivjuk lelkészeink, tanitóink, buzgó világi vezető férfiainak figyelmét. Pontos és Egyházunk egyetemét átható egyesületi életünkről csak e tervezet végrehajtása esetén lehet rendszeres és kimerítő képet adni.*

A végrehajtás első feltétele, hogy végre valahára minden Egyházközségben alakuljanak meg a fiókegyletek.

E munkaterv végrehajtása gondoskodik a szerves kapcsolatról, amely az egyházközséget és köröket egymással s a köröket a központtal összefüzi. Ugy, hogy e munkaterv végrehajtása esetén lesz végre egy egységesen müködő missziói szervezetünk, amelynek nagy szükségéről és várható nagy áldásairól sokat lehetne mondani. Egyes egyházköreinkben a belső emberek által megalakitott missziói körzetek és tagozatok munkáját igen szépen kiegészitheti a tartalmas egyesületi müködés. A kereszturi kör jelentése igen helyesen emeli ki, hogy a tagozati összejövetelek nem teszik nélkülözhetővé a D. F. Egylet müködését, mert az utóbbi föladata, hogy a hivek öntevékenységét s az egyháztársadalmi munkában való cselekvő részvételét biztositsák.

Midőn e munkaterv végrehajtásának jó oldalairól itt megemlékezünk, örömmel ragadjuk meg az alkalmat, hogy megalkotójának, Kiss Károly vargyasi igazgató-tanitó urnak önzetlen fáradozásáért az Egylet nevében e helyen is hálás köszönetünket nyilvánitsuk.

Rátérve Egyletünk anyagi helyzetére, jelenthetjük, hogy az 1924. évi számadás megvizsgáltatott s ezt a választmány 1925 febr. 9-én tartott ülésében el is fogadta.

A pénztári jelentéssel kapcsolatban nem mulaszthatjuk el fölhivni a figyelmet arra, hogy Egyletünk az Unitárius Közlönyt csak nagy anyagi áldozatok árán tudja fönntartani. Egyesületi életünk további beépitése csak a kellő anyagi eszközökkel való rendelkezés esetén tartható fönn. Épen ezért e helyről is fölhivjuk buzgó és áldozatkész hiveink figyelmét arra, hogy minél számosabban legyenek alapitói tagok. *Az alapitó tagsági dij 500 leu egyszersmindenkorra, melynek befizetése után az illető ingyen kapja az Unitárius Közlönyt.*

Végül legyen szabad felemlitenünk a következő körülményt. Az udvarhelyi kör évi jelentésében van egy szakasz, amely igy szól:

Hogy a nehéz időkben egyházi életünkben az egységes szellem és egységes munka akadály nélkül fennállhasson, a D. F. Egylet és az Unitárius Irodalmi Társaság egyesüljön. E végett — hogy a kérdés személyi oldala ne akadályozza az ügy megvalósitását — mindkét egyesület tisztikara mondjon le s az ujjászervezendő egyletben ujból alakittassék meg a tisztikar.

Máshonnan is kapott vezetőségünk felszólitást arra nézve, hogy missziói és egyesületi életünk egységesitéséről, valamint egyházi irodalmunk ügyeinek egységes szellemben való céltudatos vezetéséről gondoskodjék.

E megnyilatkozásból szinte követelőleg szól felénk az a kivánság, hogy egyházi irodalmi politikánknak céltudatosnak és egyöntetűnek kell lennie s e téren vezetőink bölcsesége meg kellene találja azt az utat, amelyen a sok szomoru kisérletezés után haladnunk kell. Mi a magunk részéről kijelentjük, hogy a D. F. Egylet vezetősége teljes készséggel hozzájárul minden olyan kezdeményezéshez, amely a mai állapotokon segiteni akar. Az erők szétforgácsolásának, az olvasók elkedvetlenedésének mai világban kétszeresen sulyos következményei lehetnek. Azért lehetőleg el kell ezt kerülnünk.

S ezzel be is fejezem évi jelentésemet, remélve, hogy a mult hiányaiból szerzett tapasztalataink minden tekintetben termékenyitőleg fognak hatni a jövőben való sikeresebb egyesületi működésünkre.

Nagy Béla segesvári és Ürmösi József homoródszentpáli lelkészek hozzászólása után Boros Györgyné, mint a kolozsvári nőszövetség vezetője olvasta fel következő jelentését:

Tisztelt Közgyülés!

A Nőkszövetségének ujraalakulása óta már a 3-ik esztendőről van szerencsém beszámolni. Tehát a kezdet nehézségein tul vagyunk. Méltán várhatnak tőlünk eredményes munkálkodást és segitséget a Dávid Ferenc Egyletben. Sok küzdelemmel és nehezen lehet előrehaladni, ami legjobban látható a segélyezések kimutatásából. 1923-ban csak 300 leuval tudtunk segiteni szegény hitrokonainkon. Mig 1924-ben 3830 leut fordithattunk segélyezésre és 1500 leut adtunk kölcsön segély gyanánt kamat nélkül. 1925-ben már eddig 5770 leut adhattunk segélyre és 2800 leut kamatnélküli kölcsönképen. Ezen anyagi segélyeken kivül igyekeztünk a hozzánk forduló hitrokonoknak különböző ügyes-bajos dolgában eljárni és segitségükre lenni.

Leányotthonunkat nemcsak, hogy állandóan látogattuk, hanem ahol szükség volt női gyöngédségre és támogatásra, amennyire hatáskörünk megengedte, mindig szivesen tettünk meg mindent.

Még csak néhány vonást emlitek fel ez évi munkálkodásunk-

ról. Január, február hónapokban felkérésünkre a teológiai tanárok érdekes és nagybecsü biblia magyarázási ciklust tartottak, mely, hogy mennyire jól sikerült, legjobban bizonyitja, hogy a terem mindig telve volt nemcsak unitárius, de igen sok más vallásu hallgatókkal.

Kötőkéink, melyeken magasszinvonalu müsor mellett barátságos és szeretetteljes hangulat uralkodik, már egészen életszükségünkké váltak.

A nyáron kellemes meglepetésben részesült Szövetségünk, amennyiben St. John-né asszony az amerikai Nők Szövetségének külföldi elnöke meglátogatott bennünket. Nagyon sajnáltam, hogy én magam nem voltam akkor a városon, de egyletünk tagjai szép és meleg fogadtatásban részesitették és igyekeztek ittlétét kellemessé tenni. Ebben legnagyobb része van dr. Kauntz Józsefné tagtársunk buzgóságának.

St. John-né asszony különösen érdeklődött a vidéki egyesületeink, a Leányotthonunk és Channing-House-ban végzett leányaink iránt. Jóságának látható jelét adta azzal, hogy 50 dollárt ajándékozott a Leányotthon javára, melyet mi a fürdőszoba beállitására használtunk föl.

Október folyamán még egy nevezetes alkalomban volt részünk. Azt hiszem, mindnyájan ismerik Cantacuzino hercegnő felhivását, melyben az összes kisebbségi Nőegyleteket felszólitja barátságos együttmüködésre, panaszaink és sérelmeink elmondására. A legtöbb egyesület örömmel és reménységgel ragadta meg a kinyujtott kezet. Minden egylet elküldötte képviselőjét Bukarestbe. Mi, mint D. F. Egylet Unitárius Nőkszövetsége szintén résztvettünk a mozgalomban. Terjedelmes memorándumot készitettünk el, mely magában foglalta sérelmeinket és jogos panaszainkat. Fölkérésünkre egyletünk képviseletét gr. Bethlen Mária urnő volt szives elvállalni, ki, amint a jelenlevőktől és a hirlapokból értesültünk, különösen szépen és energikusan képviselte érdekeinket, amiért neki hálás köszönetünket fejeztük ki.

Végül még megemlitem, hogy énekkarunk állandóan szépen müködik, Ütő Lajos énektanár ur odaadó, fáradságot nem kimélő vezetése mellett. Erről a t. közgyülés tagjai remélem ma esti estélyünkön személyesen is meg fognak győződni.

Szives figyelmüket és érdeklődésüket megköszönve, felhivom titkárunkat, tegye meg jelentését vidéki egyesületeinkről.

A tartalmas jelentést a közgyülés szivesen fogadta. Ezt követte Ürmösi Károlynénak a vidéki nőszövetségekről felolvasott jelentése, melyet lapunk következő számában fogunk közzétenni a helyszüke miatt. Ezzel a közgyülés véget ért.

A gyülés folyamán br. P. Horváth Kálmánt örökös tiszteletbeli elnökünkké választottuk. Kiss Sándor kolozsi lelkész felolvasására: Az ifjuság a háboru után az idő előrehaladottsága miatt, nem került sor. A titkári jelentésből a vidéki egyesületek müködéséről szóló részt helyszüke miatt csak a következő számban közöljük.

—*a* —*a*.

TŰZHELY MELLETT

Családás a háboruban.

„Egy nemzet se nyeri meg ma a háborut“ — igy szólt Dr. H. Emuson Frosdick — prédikációjában, melyet Genfben a nemzetek szövetségének képviselői előtt tartott. Nemcsak a jósok, a látnokok, de az egyszerü emberek is kezdették látni mindenütt azt az egykor hihetetlennek látszó igazságot, hogy *„ha az emberiség nem vet véget a háborunak, a háboru fogja kivégezni az emberiséget.“* A modern hadviselésben mind a győző, mind a legyőzött csak veszithet.

„Egykor — szólt beszédében — valóban lehetséges volt a háborut megnyerni. Egykor a háboru végeztével a győző és legyőzött két ellentétes kategoriába tartoztak; nem lehetett félreérteni azt, hogy az egyik szerzett a háboru által befolyást, jólétet, hatalmat, sőt talán boldogságot is, mig a másik a megsemmisités szomoru örvényébe került. Az elmult rettenetes háboru minden megkülömböztetés nélkül romlásba vezette a győzőt és legyőzöttet, sőt a semlegest is. A kegyetlen háboru felszabaditván az emberekben a durva és fékezhetetlen szenvedélyeket, letépte mindenütt a civilizáció köntösét s nem válogatván, hogy ki a győző és ki a legyőzött, egy félvilágot tett meztelenné s izig-vérig reszketett mindenki, mikor a nagy vihar végződött.

Azt mondták: a háborut azért viseljük, hogy *védjük meg a gyengéket.* Ez állitás *durva tréfa* volt.

Nézzétek, mikép védte a modern kor a gyengéket! Elesett a háboruban 10,000.000 katona, eltünt 3,000.000, meghalt 13,000.000 polgári egyén, megsebesült 20,000.000, fogságba került 3,000.000, hadi árva 9,000.000 lett, hadi özvegy 5,000.000 és a menekültek száma 10,000.000. Mondjátok: ezekben állt-e a modern kor védelme a gyengék iránt?!...

A gyengéket csak a *világ itélőszéke* védheti meg. De a nemzetek szövetsége is védelmezheti. Egy nemzetközi *közérzület*, mely keresztény alapelveken, keresztény öntudaton és lelkiismereten épül fel, egyöntetüen léphet fel minden erőszak ellen s parancsolólag tilthatja meg minden nemzetnek, hogy erőszakhoz folyamodjék. Ez véget vetne a háborunak, — ez megvédené a gyengéket, amit a háboru sohase fog tenni, hiszen épen a gyengék azok, akik millió számra vesztek el a modern háboruban.

Napról-napra erősödik az a meggyőződés, hogy a valódi zavart sohase ez, vagy az a nemzet csinálja a másikkal, hanem mindig az az eset, hogy amig az egyik nyiltan, mindent tökéletesitni akarva, az emberiség általános békéje felé tör, addig a másik a reakcionárius, maradi és militarista eszméknek hódol“.

Dr. Frosdick beszédének e részében egy uj világnézet bátor felmutatása jut kifejezésre. Az, hogy csupán *a keresztény eszmének győzelme biztosithatja a világbékét.* S e nézetének épen a nemzetek szövetségének képviselői előtt nyilt kifejezést ad. Jól tudja, kik előtt és miért beszél, mintha mondaná: *elő a keresztény lelkiismerettel* s lesz állandó béke!

Igy kellene minden papnak beszélnie!

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

Misszió.

Nagyenyedi anyaegyházközségünk kiépülése s filiái és szórványai felkutatása a szó igazi értelmében nemes missziói munka eredménye. Isten müve az, amikor egy nép váratlanul olyan lelkipásztort kap, aki semmi fáradsággal nem törődve, egyedül csak arra gondol, hogy a hivek lelkébe bizalmat öntsön s szivében kiépitse a testvériség egyházát. Összeszedni, felkutatni, felépiteni s közben nélkülözni: ez a misszionárius sorsa.

Barabás Miklós nagyenyedi lelkészünk sorsa is ez volt s nagy elégtételképen láthatta nov. 15-én az unitárius napon, hogy az önzetlen, jóakaratot és lelkes munkát megbecsülik.

Másfélévi munkája után nov. 15-én iktatta be állásába dr. Boros György egyházi főjegyző a nagyenyedi református nagytemplomban. Ugyancsak itt volt egy vallásos délután is, melyen felolvasott dr. Varga Béla teol. tanár a misztika és vallás cimen, szabadelőadást tartott dr. Kiss Elek teol. dékán az unitárizmus eszméiről és feladatairól és novellát olvasott fel Gyallay Domokos közkedvelt iró.

Volt még szép szavalat s a helybeli polgári dalárda gyönyörü éneke zárta be az ünnepséget.

Hálásak vagyunk az unitárius egyházközség vezetőségével szemben, hogy kitartó munkával annyi áldozatot hoztak, hogy a semmiből teremteni tudtak.

A református egyházközség vezetősége szivességéből a nagy vártemplomban végezhettük az istentiszteletet s az ünnepséget. Testvéries érzéssel köszöntjük őket s hálával gondolunk jóságukra. E nehéz időkben igy van ez jól.

Az estvéli banketten szintén szivélyes baráti hangulat uralkodott s ugy éreztük, hogy Nagyenyed e napon faj és felekezeti különbség nélkül az igazi erdélyi szellemet élte meg... az elfogulatlan, szabadszellemü, testvéries szellemet.

Egy lelkész, aki isteni küldetésének él, olyan helyzeteket teremthet, amikor egyházak és fajok ébrednek kölcsönösen hivatásuk betöltésére s a megbecsülés lelki magaslatára. *K.*

Nyilvános köszönet.

Hálával jegyzem fel, hogy *Marossy Albert* körjegyző, mivel főtanácsra nem jöhetett, 500 leut küldött a teol. akad. ifjak segélyezésére.

Mátyus Gergely lelkész kezeihez készpénzben 4000 leut adtak kedves afiai hasonlóképen a teol. ifjak segélyezésére. Ezenkivül 550 leu igéret.

Benczédi Pál lelkészhez pedig 1302 leu készpénzt fizettek be (ez a megajánlással 3102 leura megy) a Péterfi Dénes alapra a Teol. Akad. javára.

Pataki András lelk. Aranyosvidékéről 4620 leut adott be a teol. ifj. konviktusi segélyezésére; a Homoródvidékéről Simén Domokos pedig 160 leut.

Hálás szivvel köszöni igazgatóságunk e kegyes adományokat s midőn hasonlókat kérünk nemes intézményünk érdekében, azon leszünk, hogy az adakozók nevét leközöljük.

Dr. Kiss Elek, dékán.

Emlékalapitvány. Az egylet közgyülése alkalmából özvegy Barabás Ferencné árkosi lakós egyezer leu alapitványt tett a Dávid Ferenc Egylet részére néhai férje, Barabás Ferenc emlékére. Követendő példa ez mindazok számára, akik szeretteiknek egyházunk intézményeinek erősitésével akarnak örök emléket állitani.

Egyleti élet és munkásság.

Alapitóink. A D. F. Egyletnek az elmult év folyamán 43 uj alapitó tagja lett. Szolgáljon ez a szép szám buzditásul a jövőre, mert csak alapitóink tetemes szaporodása utján fejthetünk ki sikeres müködést. Alapitói dij 500 leu, melynek befizetése esetén ingyen küldjük az Unitárius Közlönyt.

Müsoros estélyünk. A D. F. E. f. hó 21-én este 8 órakor tartotta meg müsoros estélyét a koll. tornatermében, amelyet a közönség ez alkalommal zsufolásig megtöltött. A változatos programm minden egyes pontját a közönség zajos óvációja kisérte. Az erkölcsi és anyagi siker méltán sorakozik a multban rendezett estélyek sikereihez.

A legrégibb D. F. Nőszövetség. A beküldött jelentésekből örömmel emeljük ki a homoródalmási nőszövetséget, mely buzditó például szolgálhat másoknak is. 178 tagja van. Ime egy részlet a jelentésből: Mivel 20 éves multra tekinthetünk vissza, ennyi idő alatt sokoldalu munkásságról adhatunk számot. Itt csak a főbbeket emlitem fel. Legelőször is az ünnepi legátust felmentettük a fáradságos házankénti gyüjtögetés alól ugy, hogy a szövetség tagjai rendre minden ünnepen összeszedték a legatumot. Azután a háboru alatt a sebesült katonák részére gyüjtöttünk fehérnemüeket és ágynemüeket; egy közös kertben zöldségeket termesztettünk az

óvodás gyermekek élelmezésére, továbbá veteménymagvak termelésére tanitottuk a tagokat s a magvakat közöttük szétosztottuk. Közösen termeltünk a mezőn veteményt, ennek árából gyermeklapot rendeltünk, melyet a tagok széthordtak, a gyermekek megtanulták a lapból a verseket s a Nőegyletben elszavalták azokat. 1923-ban vettünk a templomi urasztalra 2 drb. fehér abroszt s a megmaradt pénzt az addig takarékban kezelt tagdijakból kiegészitettük 2000 leura s a haráng-alaphoz adtuk. Most következik 2 drb. uj gyászlobogó beszerzése, melyeket temetések alkalmával szoktak itt használni. Estélyeink programmjába rendesen bevonjuk az iskolás gyermekeket és serdülő ifjuságot. Minden alkalommal 4—5 szavalattal gyönyörködtetnek. Minden nemes cél érdekli a Nőszövetség tagjait és nagyobb eredményeket is lehetne elérni, de az a baj, hogy mindenütt mi vezetők kell előljárjunk s hogy mi mindnyájan igen-igen levagyunk kötve saját családi körülményeink által; ez az oka, hogy az eredmények is bizony-bizony nagyon kevésből állanak. Az évi tagdij kezdetben 50 fillér volt, mely fokozatosan legutóbb 5 leura emelkedett, de azt is hozzátettük, hogy aki ennyit sehogy sem fizethet, attól elfogadunk kevesebbet is. Igy aztán $^1/_3$ rész fizetett 5 leut, a többi 2—4 leut. Állandó levelezőnek bejelentjük Ajtay Jánosné lelkésznét.

Nagyenyeden is megalakult a D. F. Egylet fiókja a nov. 15-én tartott lelkészi beiktató ünnepségekkel kapcsolatban. Sok sikert és kitartást kivánunk e legfrissebb hajtásnak.

A nyárádszentlászlói D. F. Egylet. Október 25-én népes gyülésben a D. F. Egylet megalakitását kimondtuk. A gyülés azonnal megválasztotta a tisztviselőket. Elnök a lelkész. Egyik alelnök Adorjáni Albert gondnok, a másik id. Karácsony Ferenc igen buzgó kebli tanácsos és egyháztag. Titkár-jegyző: énekvezér-tanitó. Pénztáros: Bustya József. Abból az alkalomból történt meg a választmány megválasztása is. A tagok önkéntes jelentkezés utján tagsági dijjal lettek tagok. Rögtön utána tagozatait alkotta meg a D. F. E. Még pedig a Nőkszövetségét és a Dalárdát. A Nőkszövetségének elnöke lett Mikó Lászlóné nyárádszentlászlói földbirtokos neje. A Dalárda vezetője Lőrinczi Miklós énekvezér-tanitó. — A Nőkszövetsége tisztviselői: Gál Elekné és Szövérfi Jánosné alelnökök. Benczédi Ferencné jegyző-titkár. Lőrinczi Miklósné pénztáros. Tényleges működését is megkezdette, amennyiben minden csütörtökön este az iskola helyiségében estélyt rendez. Van egy kis müsor. Közben a nők fonnak, vagy varrnak. A férfiak pedig játékokkal szórakoznak, olvasnak, vagy beszélgetnek. Minden este az ottlevők részéről önkéntes adakozások vannak, mely állandóan gyarapitja az Egylet pénztárát. A Nőkszövetsége lelkes elnökével együtt célul tüzte ki a templom kimeszelését s minden tekintetben való javitását. Természetesen ebben segitségül hivja a többi tagozatokat is. Ugyszintén a jótékonykodást is gyakorolni akarja az egyházközség rászoruló szegényeivel szemben, amennyiben anyagi ereje megengedi. Máris

három szegény gyereknek karácsonykor meleg ruhával való ellátását célul tüzte ki. Decemberben pedig Mikulás-estélyt kiván rendezni. Mi ezuton is örömmel üdvözöljük a segitő munkatársakat. Örvendünk, hogy az egyházközség gondjaiból és épitő munkájából magukra vállalnak egy nagy részt. Isten segítse őket a terv keresztülvitelében, a megérzett hivatás betöltésében. Legyenek ők világi papok és papnők, világitó fáklyák egyházunkban a jótettek és a példaadás terén, mert ugy készül elő a jobb jövő.

Bencédi Ferenc lelkész.

Egyházi és iskolai mozgalmak.

Főtanács.

Az Unitárius Egyház 1925. évi főtanácsi gyülései november 22. és 23. napjain voltak Kolozsváron, főt. Ferencz József püspök ur és mélt. Dr. Ferenczy Géza főgondnok ur elnöklete mellett.

Az érdeklődő tagok száma igen nagy volt, annyira, hogy a hatalmas disztermet teljesen megtöltötték. A főt. urtól hallottuk, hogy emlékezete szerint ennyien még főtanácson meg nem jelentek. A főgondnok választásnál pl. 141 szavazatot adtak le, ami igen nagy szám.

Ez az idei főtanács ugyanis Lőrinczy Dénes esperes, Dr. Ferencz József isk. felügyelőg., Dr. Kaáli Nagy Árpád köri felügyelőg. és Dr. Kiss Elek teol. akad. dékán személyében bizottságilag kérte meg Zsukon mélt. B. Petrichevich-Horváth Kálmán főgondnok urat, hogy lemondását visszavéve, főgondnoki állását továbbra is tartsa meg.

Mikor az autóból a bizottság kiszállt s belépett a nagy terembe, a lemondott, beteg főgondnok drága feleségétől vezettetve, két mankón jött a bizottság tagjai elé. A szivélyes üdvözlések után, a terem északi felében, a kandallótól nem messze állva hallgatta meg Lőrinczy Dénes esperes beszédét, amelyben teljes mértékben kifejezésre jutott az egyházi főtanács hálája, szeretete és ragaszkodása az iránt, aki közel 33 évig olyan osztatlan lelkesedéssel és benső szeretettel vezette Egyházát. Kérte, hogy maradjon meg állásában s vezesse tovább az unitáriusokat feladatuk megoldásaiban.

A lemondó főgondnok ur válaszát határozottsággal, de könnyek között, mindegyre elcsukló hangon mondotta el. Sokáig töprengett — ugymond — hogy mitevő legyen, mikor szeretett Egyháza teljesen a szivéhez van nőve s életét attól elválva, elképzelni sem tudja már. Mégis a nagy idők komoly feladatai meggyőzték arról, hogy ő nemes kötelességet teljesit Egyházával szemben, mikor visszalép s azt óhajtja, hogy helyét fiatalabb, erősebb emberrel töltsék be. Ő máskép nem tehetett és nem tehet . . . az egyének elgyöngülnek és munkaképtelenek lesznek, de az Egyháznak mindig erősnek kell lennie s épen ezért erős emberekre is van szüksége.

A megindultsággal teljes hang, a nemes lélek szerető felfogása s a férfiui akaratereje mindannyiunk szeméből könnyeket csalt ki. Egy 80 éven felüli ember testi gyöngesége mellett is olyan lelkierőt és épséget fejtett ki, amely méltó az egész egyház minden fiának és leányának bámulatára. Nem magára gondolt önzően, hanem csak az Egyházra önzetlenül s magándicsőségét alárendelte a köz boldogulásának és haladásának. Egy nagy embernek nagy tette volt az, amit mélt. *Br. Petrichevich-Horváth Kálmán* főgondnok ur (most már tiszteletbeli főgondnokunk) Egyházával szemben cselekedett.

És a főtanács megértve a nemes törekvést, megfogadta a tanácsot és *Dr. Szent-Iványi József* személyében, aki eddig iskolai felügyelőg. volt a koloszvári főgimnáziumnál és a teológián, olyan embert ültetett a főgondnoki székbe (133 szavazattal 141 közül), aki mind családi hagyományaival, mind egyéni kiválóságainál fogva teljes biztositékot nyujt afelől, hogy méltó utóda lesz a *nemes* és *nagy* Horváth Kálmánnak.

Ez a főtanács az igazgatóságtól 25 évi pontos és lelkiismeretes munka után visszavonuló *Dr. Gál Kelemen* főgimnáziumi igazgatót tiszteletbeli igazgatóvá választotta s helyét *Dr. Borbély István* tanárral töltötte be. Dr. Gál Kelemen $^1/_4$ századig vezette kolozsvári középiskolánkat s e szolgálatával azok közé lépett, akik az unitárius nevelésben a legtöbbet tették fajukért és egyházukért. Viszont Dr. Borbély István nagy energiája kezesség arra, hogy nevelésügyünk összes tanáraink jóvoltából mindig előre fog haladni.

Pál Ferenc esperest puritán jelleme, egyszerü, de hivatásos élete köztiszteletben és megbecsülésben tartotta s mint közügyigazgatót közkedveltségben őrizte meg. Neki szembaja miatt vissza kellett vonulnia s a főtanács *Gvidó Béla* esperest választotta utána közügyigazgatónak. Az uj közügyigazgató sok tapasztalattal, sok törekedéssel és sikeres munkával a háta mögött biztositja Egyházunkat arról, hogy felügyelete mellett az ügyek a törvények betüjének és szellemének megfelelően fognak menni.

Ime ennyi változás egy esztendőben a személyekben; sőt még több, mert *Nagy Gyula* rajztanár hosszas és eredményes tanárkodása után nyugalomba vonult s utána *Tóth István* rajztanárt és kiváló festőművészt választotta rendes tanárrá a kolozsvári főgimnáziumhoz főtanácsunk. Amidőn az elmenőnek köszönetet mondunk, a jövőt reménnyel és szeretettel köszöntjük s hisszük, hogy Tóth István rajzaival, festményeivel is hiven fogja szolgálni Egyházunkat, népünket, fajunkat és hazarészünket.

A főtanács gyermekeink nevelésével kapcsolatban minden érdekelt egyházi tisztviselőt felszólit és minden unitárius szülőt megkér, hogy gyermekeik kellő neveléséről és tanittatásáról gondoskodjanak. Szoktassák hozzá a vasárnapi iskolához, tiltsák el a kocsma büzös levegőjétől s romboló hatásától és látogattassák pontosan az iskolákat. Gyermekeink jó irányu nevelése a legfontosabb teendőnk!

Mindenki kell, hogy elemibe járjon s minél többen menjenek ipari, kereskedelmi pályákra és népesitsék be gimnáziumainkat, mert tanulás nélkül népünk lassanként tönkremegy.

Ilyen fontos lévén a nevelés kérdése, főtanács ujból kimondotta, hogy egyházi iskoláinkhoz ragaszkodik s azok mellett kitart mindaddig, amig a kormány is belátja tévedéseit s a támadások helyett segitségünkre jön.

Gondoskodás történt a tisztviselők és alkalmazottak nyugdijáról és azoknak, akik a régi nyugdijintézet tagjai voltak, részint nyugdijemelést, részint segély kiutalást határozott meg a főtanács.

Jól esett látnunk és hallanunk székely afiait összejöveteleinken, gyüléseinken. Mindenkit meglepett Szentmiklósról Márton András tartalmas beszéde, aki annyi öntudatossággal fejezte ki az Egyházhoz való ragaszkodás kötelezettségét. Jól esett hallanunk Ravából Bereczki Lajos képviselő afiát, aki a *vasárnap* szentségét óhajtaná visszaállítani népünk között s azt mondta, hogy amiért ő nem dolgozik vasárnap, Isten segedelmével mégis el tudja végezni munkáját ugy, ha nem jobban, mint aki dolgozik. Főtanács megfogja keresni a kormányt, hogy az rendelkezzék, hogy vasárnap a közigazgatás ne tarthasson árveréseket, szóval ünneprontás ne történhessék s templomozások idejére táncengedélyek ne adassanak és a kocsmák bezárassanak.

Berde Mózes nagy alapitónk serlegével szép felköszöntőt Lőrinczy Dénes esperes mondott s mivel az elmult évben nagyobb volt az áldozatkészség hiveinkben Egyházunkkal szemben, mint azelőtt, főtanács azzal a boldog tudattal oszlott szét, hogy lassanként mindenki megérti feladatát s áldozatos lélekkel teljesiti kötelességét.

A jövő évi főtanács zsinati főtanács lesz s Árkoson tartják, hol főt. Ferencz József püspök urat 50 évvel ezelőtt püspökké választották.

Isten legyen Egyházunkkal! *Dr. K. E.*

„Dr. Gál Kelemen-alap“. A következő levelet kaptuk: Ugy értesültem, hogy Dr. Gál Kelemen igazgató ur megválni készül kolozsvári kollégiumunk igazgatói állásától. Nagyon sajnálom, hogy elhagyja állását, melyben Egyházunknak oly sok elismerést szerzett. Az ő 25 éves igazgatói müködését ugy gondolom megörökiteni, ha nevére egy alapot gyüjtünk, mit az idezárt 500 leuval megkezdeni, avagy ha már beindult volna, ugy folytatni kivánok. Ez alap „Dr. Gál Kelemen-alap“ cimen kolozsvári kollégiumunk céljait szolgálná. *Bodóczy Sándor,* unitárius lelkész“. E levél értelmében és szellemében felkérem Dr. Gál Kelemen tisztelőit, barátait és volt tanitványait, hogy ez alap gyarapitásához lelki indittatásuk és anyagi tehetségük szerint járuljanak hozzá, hogy az igy begyült összeget — rendeltetésének és céljának későbbi megjelölésével — majd a kollégium igazgatóságának átadhassuk. Az össze-

geket kérjük egyelőre Dr. Varga Béla teol. tanár címére küldeni Cluj-Kolozsvár, Unitárius kollégium, ki azokat nyilvánosan nyugtázni fogja.

Márkos Albert fög. tanár nov. 14-én kiváló eredménnyel tette le a teol. akadémiai alapvizsgát, *Boros Jenő* fög. tanár pedig nov. 27-én szakvizsgázott ugyancsak igen jó eredménnyel. Örvendetes, hogy tanáraink ilyen komolyan veszik valláserkölcsi irányu kiképzésüket.

November 20-án az *Unit. Irod. Társaság* főt. Ferencz József püspök ur elnöklete mellett diszülést tartott a kollégium disztermében óriási érdeklődés mellett. A Társaság tagsági dijait, valamint az előfizetést a Ker. Magvetőre Hadházy Sándor egyl. pénztároshoz kell küldeni. 21-én d. e. az általános *Lelkészkör* ülése volt, hol különösen a valláserkölcsi nevelés kérdésével foglalkoztak. A Kuti Károly-féle beszédpályázatra beadott müvek egyike sem nyert. Tisztujitás folyamán elnök lett ujból Kovács Lajos, alelnök dr. Kiss Elek, titkár Benczédi Pál, pénztáros Ürmösi Károly. D. e. 11 órakor a kolozsvári unit. egyházközség tartott egy nagyszabásu *Péterfi Dénes* emlékünnepélyt, hol dr. Gál Kelemen és S. Nagy László olvasott fel nagy figyelem mellett.

Pályázatok: Az Unitárius Lelkészkör elnöksége pályázatot hirdet az alábbi tételekre; 1. *Kuti Károly* egyházi tanácsos 500 L. (ötszáz leu) pályadijat tüzött ki egy közönséges egyházi beszéd irására a következő tétel alapján: „Az áldozatkészség az unitárius megujhodásban". 2. *Járay Béla* egyházi tanácsos 500 L. (ötszáz L.) pályadijat tüzött ki egy közönséges hétköznapi ima irására. Ugy a beszéd, mint az ima irodalmi értékü kell, hogy legyen. A pályamunkák idegen kézzel vagy géppel irva 1926. julius hó 1-ig a Lelkészkör elnökségéhez, Kovács Lajos unitárius lelkész Brassó, Egres-utca 9. sz. cimre küldendők. Az Unitárius Lelkészkör nevében *Kovács Lajos*, lelkészköri elnök.

Női imakönyv — Szivemet hozzád emelem. Karácsonyi ajándéknak kiválóan alkalmas. Ára 40, 75, 105 és 115 leu. Diszes bőrmunka, egész bőrkötés 280 leu.

Keressük a régi Aranyszabályokat: Menj az utcán, szépen folyvást stb. Igen hálásan vesszük, ha valaki beküld egy példányt a könyvtár részére.

Örömmel értesültünk, hogy a volt *Helvetia* biztositó intézet 10 millió felemelt alaptőkével *Minerva* néven folytatja kulturális tevékenykedését. Lelkész, tanitó afiai s más illetékesek figyelmét e helyen is felhivjuk az ezen ügyben kiadott körrendeletre.

Jövő számunk karácsonyra megjelenik

Szerkesztik: Dr. Kiss Elek, Pap Domokos, Pálffi Márton, Dr. Varga Béla.

Előfizetési ár: Egész évre 40 L. Magyarországra 60 L. Egyes szám ara 5 L. Akik a 40 L.-t egy összegben előre befizetik, a Dávid Ferenc-Egylet rendes tagjainak tekintetnek. Örökös alapitódij 500 L. Minden pénz **Gálfi Lőrinc** egyleti pénztároshoz küldendő.

Nyomatott „Corvin"-könyvnyomdában Cluj-Kolozsvár, Str. Iorga (volt Jókai-utca) 17 sz.